

КО́РНИЦЯ — село Білогірського району Хмельницької області. Підпорядковане Залузькій сільській раді. Розташоване на р. [Горинь](#), за 130 км від обл. центру та за 12 км від райцентру. Площа 2,02 км². Населення 498 осіб (2001), переважно українці. Виявлено поселення черняхівської культури, збереглися залишки давніх валів. Уперше згадується в писемних джерелах 1450. Жителі брали участь у Визвольній війні під проводом Б. Хмельницького. У К. тривалий час до 1772 розташовувалася резиденція князів Сангушків на Волині (перенесено в м. Славута, нині Хмельн. обл.). Після 2-го поділу Польщі 1793 — у складі Російській імперії. У 19 — на поч. 20 ст. — містечко Ізяславського (Заславського) пов. Волинської губ. Наприкінці 19 ст. проживало 1124,

за переписом 1911 — 2030 осіб. Тут здавна мешкала значна кількість євреїв. Під час воєнних дій 1918–20 влада неодноразово змінювалася. Корнинці потерпали від голодомору 1932–33, зазнали сталінських репресій. 1934–54 існувала Корницька сільська рада. Від липня 1941 до січня 1944 — під німецько-фашистською окупацією. Нині у селі функціонують дитсадок і фельдшер.-акушерський пункт.

Рекомендована література

1. Цинкаловський О. Стара Волинь і Волинське Полісся. Вінніпег, 1984. Т. 1.

[Н. С. Кравчук](#)

Бібліографічний опис:

Корниця / Н. С. Кравчук // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-3753>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).